

MONITOR POLSKI

BZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 maja 1957 r.

Nr 35

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

231 — z dnia 28 kwietnia 1957 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1957 r. 309

ZARZĄDZENIA:

232 — nr 104 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie określenia budynków nie wykazywanych w operacie ewidencyjnym 320

233 — Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 25 kwietnia 1957 r. w sprawie uchylecia wykazów średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegali przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych 320

231

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 28 kwietnia 1957 r.

o Narodowym Planie Gospodarczym na 1957 rok.

Rozdział I.

Wyniki rozwoju gospodarki narodowej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w 1956 r.

Dochód narodowy Polski w 1956 r. wzrósł ogółem o około 7% w porównaniu z 1955 r., a w przeliczeniu na jednego mieszkańca o około 5%.

Produkcja przemysłowa osiągnęła poziom o 9,9% wyższy niż w 1955 r., przy czym wzrost produkcji środków wytwarzania (grupa A) wyniósł 8,9%, a przedmiotów spożycia (grupa B) 11,0%.

Produkcja rolnicza wzrosła w porównaniu z 1955 r. o około 6,0%, w tym produkcja roślinna o około 5,2%, a produkcja zwierzęca o około 7,4%.

Zarówno produkcja przemysłowa, jak i rolnicza osiągnęła poziom wyższy, niż zakładano w planie na 1956 r. Przekroczenie planu wartości produkcji globalnej w przemyśle wyniosło 2,7%, a w rolnictwie około 1,0%.

Nakłady inwestycyjne w całej gospodarce narodowej kształtowały się w zasadzie na poziomie nakładów z 1955 r., przy czym inwestycje w gospodarce uspołecznionej nie osiągnęły planowanego poziomu (92,0% planu). Niewykonanie to było częściowo wynikiem braków w zaopatrzeniu budownictwa w materiały budowlane oraz trudnych warunków atmosferycznych w zimie 1955/1956, a częściowo zostało spowodowane ogólnym osłabieniem dyscypliny w budownictwie.

Przeciętne zatrudnienie w gospodarce uspołecznionej wzrosło o 279 tysięcy osób w porównaniu z 1955 r., w tym w przemyśle o 119 tysięcy.

Zamierzenia w zakresie poprawy płac realnych ludności w 1956 r. zostały zrealizowane w szerszym zakresie, niż zakładano pierwotnie na rok 1956. Kwota przyznanых podwyżek płac, rent i emerytur ludności osiągnęła w 1956 r. około 5 mld. zł. W przeliczeniu na cały rok wynosi to około 10,2 mld. zł, co oznacza dwukrotne przekroczenie ustaleń przyjętych w programie finansowym na 1956 r. Dochody pieniężne ludności rolniczej ze sprzedaży produktów rolnych osiągnęły poziom o około 5 mld. zł wyższy, niż zakładano

pierwotnie na 1956 r., i o około 7,5 mld. wyższy niż w 1955 r., w tym ze sprzedaży Państwu o około 7 mld. zł.

W przeliczeniu na jednego zatrudnionego płace realne wzrosły średnio rocznie w 1956 r. o około 12%. Wzrost ten był znacznie wyższy, jeśli porównać kształtowanie się realnych płac w II półroczu, a zwłaszcza w IV kwartale 1956 r., z analogicznym okresem 1955 r. Dochody realne chłopów wzrosły ogółem o około 16% w porównaniu z 1955 r.

Przekroczenie planowanych założeń w zakresie wzrostu dochodów ludności zostało umożliwione dzięki przekroczeniu planu produkcji przemysłowej, zwłaszcza w zakresie produkcji artykułów konsumpcyjnych, uzyskaniu poważnych ponadplanowych nadwyżek w skupie żywca oraz ponadplanowemu importowi artykułów konsumpcyjnych.

W rezultacie powstały w ciągu roku dodatkowe możliwości wzrostu masy towarowej. Plan obrotu towarowego został przekroczony o około 7%, a obroty liczone w cenach stałych osiągnęły poziom o około 15% wyższy niż w 1955 r., natomiast obroty detalu organizacji handlowych i zakładów gastronomicznych w IV kwartale 1956 r. wzrosły o około 22% w porównaniu z IV kwartałem 1955 r.

Równocześnie jednak występowały w gospodarce narodowej poważne trudności, wynikające zwłaszcza z niewykonania planu wydobycia węgla kamiennego i związanej z tym konieczności zmniejszenia eksportu oraz ograniczenia zużycia węgla w przemyśle, z nienadążania bazy energetycznej za potrzebami przemysłu, z niedostatecznego wzrostu produkcji materiałów budowlanych, jak również z bardzo szybkiego, częściowo żywiołowego wzrostu płac w II półroczu, stwarzającego zagrożenie dla równowagi rynkowej.

Obroty handlu zagranicznego w 1956 r. osiągnęły poziom o około 2,0% wyższy niż w 1955 r. W realizacji planu obrotów towarowych z zagranicą występowały w 1956 r. poważne trudności płatnicze wynikające głównie ze zmniejszenia eksportu węgla, koksu i cukru. Ponadto wystąpiły trudności związane z opóźnieniami w dostawach niektórych podstawowych dla gospodarki narodowej surowców (ruda żelaza, ropa naftowa) wynikającymi na skutek ostatnich wydarzeń międzynarodowych.

Rozdział II.

Podstawowe zadania planu na 1957 r.

1. Podstawowym zadaniem gospodarczym na 1957 r. jest mobilizacja rezerw gospodarki narodowej dla zapewnienia równowagi pomiędzy szybko rosnącymi dochodami ludności w rezultacie przeprowadzonych w 1956 r. regulacji plac oraz założonych w planie na 1957 r. zamierzeń co do dalszego podniesienia realnych dochodów ludności a masą towarów na rynku.

W tym celu niezbędne jest zapewnienie odpowiednich zmian w podziale dochodu narodowego, a w szczególności utrzymanie nakładów inwestycyjnych ze środków państwowych na poziomie nakładów zrealizowanych w 1956 r. Ponadto należy zapewnić odpowiednie proporcje w rozwoju produkcji oraz inwestycji w gospodarce narodowej, a w szczególności w przemyśle przez szybszy wzrost produkcji przedmiotów spożycia niż środków wytwarzania, w rolnictwie w drodze wzrostu produkcji rolnej i udziału w niej produkcji towarowej, jak również przestrzegania dyscypliny dostaw oraz w inwestycjach przez zwiększenie nakładów na te gałęzie gospodarki, od których bezpośrednio zależy osiągnięcie założonego w planie wzrostu stopy życiowej ludności, oraz przez stworzenie warunków do wydatnego wzrostu inwestycji ze środków własnych w gospodarce nie społecznej.

Dla zapewnienia założonego w planie podniesienia dochodów realnych ludności oraz stworzenia dalszych w tym zakresie możliwości konieczne jest maksymalne zwiększenie produkcji i usług przeznaczonych na zaopatrzenie rynku oraz uruchomienie wszelkich istniejących w tym zakresie rezerw w produkcji zarówno państwowego przemysłu kluczowego jak i terenowego oraz spółdzielczości pracy. Należy również stworzyć warunki do aktywizacji rzemiosła. Równocześnie powinien być zapewniony wzrost aktywności handlu w uruchamianiu rezerw towarowych oraz wykorzystaniu zdecentralizowanych źródeł zaopatrzenia rynku.

2. Ważnym zadaniem gospodarczym na 1957 r. jest równocześnie zapewnienie bardziej harmonijnego rozwoju gospodarki narodowej oraz przewyższenie lub złagodzenie dysproporcji powstałych w latach ubiegłych.

W tym celu należy między innymi zapewnić zwiększenie pomocy na cele produkcyjne i inwestycyjne dla rolnictwa przez wzrost zaopatrzenia w materiały budowlane, poważne zwiększenie dostaw maszyn i narzędzi rolniczych dla indywidualnych gospodarstw i zrzezeń chłopskich, a zwłaszcza rozpoczęcie na szerszą skalę sprzedaży tym gospodarstw traktorów i maszyn towarzyszących oraz niektórych innych typów maszyn sprzedawanych dotychczas wyłącznie gospodarstwom społecznym, przez dopilnowanie pełnego wykonania planu zaopatrzenia w nawozy sztuczne, przez wydatny wzrost melioracji i elektryfikacji rolnictwa oraz przez zwiększenie kredytów na inwestycje w gospodarce chłopskiej.

W przemyśle należy zapewnić wzrost nakładów inwestycyjnych w gałęziach wydobywczych, dostarczających głównych surowców i paliw, a zwłaszcza w przemyśle węglowym i energetyce, jak również w przemyśle materiałów budowlanych przy równoczesnym stworzeniu warunków do wykorzystania miejscowych rezerw dla produkcji materiałów budowlanych zarówno tradycyjnych, jak i zastępczych. W inwestycjach i budownictwie należy skoncentrować wysiłki na zapewnieniu pełnej realizacji planu inwestycyjnego, zwłaszcza w przemyśle i rolnictwie, oraz zapewnić wykonanie znacznie zwiększonego w 1957 r. programu społecznego budownictwa mieszkaniowego, jak również indywidu-

alnego, zwłaszcza przez popieranie i rozwój budownictwa z kredytów państwowych i własnych środków ludności.

3. Dalszym ważnym zadaniem gospodarczym na 1957 r. jest zapewnienie zrównoważenia bilansu płatniczego.

Wobec konieczności zmniejszenia eksportu węgla związanego ze zmniejszeniem ilości dni pracy w górnictwie i poprawą zaopatrzenia kraju należy zapewnić pełne wykonanie ustalonych zadań eksportowych oraz dążyć do maksymalnego wygospodarowania w ciągu roku dodatkowej masy towarów na eksport, zwłaszcza maszyn i urządzeń przemysłowych oraz węgla, przy równoczesnym nieprzekroczeniu planowanego importu, w szczególności w zakresie importu urządzeń inwestycyjnych. Jednocześnie należy maksymalnie wykorzystać w ciągu roku wszelkie inne możliwości poprawy bilansu płatniczego.

4. Przyjęte w planie na 1957 r. zwolnienie tempa rozwoju gospodarki narodowej przez ustalenie niższych niż w latach ubiegłych wskaźników wzrostu produkcji przemysłowej, rolniczej oraz wskaźników wydajności pracy należy wykorzystać do zapewnienia bardziej rytmicznego wykonania planu i podniesienia efektywności gospodarki, do ułatwienia walki z marnotrawstwem, do powiększenia zapasów surowców, do podniesienia dyscypliny pracy i przestrzegania dnia roboczego — wykorzystując jednocześnie istniejące w tych warunkach możliwości przekroczenia ustalonych zadań planowych.

W 1957 r. należy również ugruntować i realizować zapoczątkowane w 1956 r. zmiany w systemie zarządzania i planowania w celu usprawnienia systemu funkcjonowania gospodarki narodowej, zarówno jako całości, jak i poszczególnych przedsiębiorstw i organizacji gospodarczych przy wykorzystaniu i jak najszerszym udziale rad robotniczych oraz samorządu rolniczego.

Równocześnie należy stwierdzić, że istnieją realne możliwości i warunki do rozwinięcia przy udziale szerokiej inicjatywy mas pracujących, w której istotną rolę powinny odegrać rady robotnicze, kampanii zmierzającej do znacznego przekroczenia zadań produkcyjnych ustalonych w planie 1957 r., co jest niezbędne do wzrostu stopy życiowej, a zwłaszcza do wygospodarowania środków na fundusz zakładowy oraz dodatkowych środków o charakterze ogólnopaństwowym na podniesienie stopy życiowej zarówno w 1957, jak i w 1958 r.

Rozwój życia gospodarczego Polski Ludowej — oparty na zasadach demokracji socjalistycznej — powinien znacznie skuteczniej przyczynić się do zlikwidowania dotychczasowych niedociągnięć i trudności gospodarczych oraz do wykorzystania wszystkich rezerw tkwiących w naszej gospodarce, a tym samym spowodować pomyślne wykonanie podstawowych zadań stojących przed gospodarką narodową.

Zmiany w modelu gospodarczym Polski Ludowej uwzględniające w jak najszerszym zakresie zasady decentralizacji powinny być przeprowadzone przy równoczesnym utrzymaniu zasady planowania centralnego.

Centralne planowanie, którego zakres ogranicza się do niezbędnych wskaźników, konieczne jest w naszych warunkach do zapewnienia koordynacji rozwoju całości gospodarki narodowej, kształtowania głównych kierunków rozwoju gospodarczego oraz wyliczenia prawidłowych proporcji gospodarczych i podziału dochodu narodowego. W tym zakresie zadania planowe obowiązują wszystkie resorty i prezydya wojewódzkich rad narodowych oraz podległe im jednostki i przedsiębiorstwa.

W szczególności podkreśla się konieczność przestrzegania i pełnego wykonania zadań w zakresie wskaźników, które są zastrzeżone dla centralnego planowania w odpowiednich uchwałach Rady Ministrów.

Rozdział III.

Dochód narodowy.

5. Dochód narodowy Polski wzrośnie w 1957 r. o około 4,3% w porównaniu z 1956 r. i osiągnie około 265 mld. zł, co przy uwzględnieniu przewidywanego wzrostu ludności oznaczać będzie wzrost o 2,3% w przeliczeniu na jednego mieszkańca kraju.

W związku z koniecznością założenia w planie nadwyżki importu nad eksportem dla zrównoważenia dochodów ludności z masą towarową przeznaczoną na rynek wzrost dochodu narodowego do podziału będzie wyższy. Dochód narodowy do podziału osiągnie około 275 mld. zł, tj. wzrośnie o około 7,9% w porównaniu z 1956 r.

W celu zwiększenia spożycia indywidualnego odpowiednio do rozmiarów związanych ze wzrastającymi dochodami ludności powinny nastąpić istotne zmiany w proporcjach podziału dochodu narodowego.

Udział akumulacji w dochodzie narodowym powinien być mniejszy niż w 1956 r. i powinien kształtować się na poziomie 18,7% dochodu narodowego, wobec 20,5% w 1956 r. Udział inwestycji netto w dochodzie narodowym powinien wynieść 14,6%.

Spożycie zbiorowe kształtować się powinno w 1957 r. na poziomie niższym o 3% niż w 1956 r. ze względu na zmniejszenie wydatków związanych z utrzymaniem wojska przy równoczesnym zwiększeniu wydatków na służbę zdrowia i oświatę.

Rozdział IV.

Produkcja przemysłowa.

6. W 1957 r. konieczne jest zapewnienie dalszego rozwoju przemysłu socjalistycznego z uwzględnieniem szybszego wzrostu produkcji przedmiotów spożycia.

7. Wartość produkcji globalnej przemysłu socjalistycznego w cenach porównywalnych powinna wynieść 271,5 mld. zł, tj. wzrosnąć o 4,0% w porównaniu z 1956 r., w tym produkcja środków wytwarzania (grupa A) powinna wzrosnąć o 3,8%, a produkcja przedmiotów spożycia (grupa B) o 4,1%.

8. Wartość produkcji towarowej przemysłu socjalistycznego w cenach zbytu powinna wynieść 302,7 mld. zł, tj. wzrosnąć o 5,2% w porównaniu z 1956 r.

9. Produkcja głównych wyrobów przemysłowych powinna osiągnąć następujący poziom: *)

	Plan 1957 r.	w %/0 w porównaniu z 1956 r.
Wytwarzanie energii elektrycznej i ciepłej		
Energia elektryczna w mil. kWh	21.350,0	109,5
Przemysł paliw i koksochemiczny		
Węgiel kamienny w tys. tonn	93.000,0	97,7
Węgiel gazowy i koksowy w tys. tonn	14.979,0	97,2
Węgiel brunatny w tys. tonn	6.460,0	104,5
Ropa naftowa w tys. tonn	175,0	95,3

*) Niektóre wyroby nie obejmują całej produkcji społecznej, lecz tylko planowaną centralnie. W związku z tym wskaźniki wzrostu produkcji mogą się różnić od wskaźników, jakie wyniknęłyby przy przyjęciu danych dla 1956 r. podanych przez Główny Urząd Statystyczny, który w swoich publikacjach obejmuje całą produkcję społeczną.

	Plan 1957 r.	W %/0 w porównaniu z 1956 r.
Gaz ziemny w mil. m ³	410,0	94,3
Koks (mokry) w tys. tonn	10.728,0	102,3
Przeróbka ropy naftowej (bez regeneracji) w tys. tonn	760,0	105,1
Hutnictwo żelaza i metali nieżelaznych		
Surówka żelaza (w przeliczeniu na martenowską) w tys. tonn	3.740,0	106,7
Stal surowa w tys. tonn	5.370,0	107,1
Wyroby walcowane gotowe w tys. tonn	3.533,5	106,8
Blachy ogółem w tys. tonn	1.066,5	133,6
w tym: blachy cienkie poniżej 4,76 mm w tys. tonn	354,4	136,8
Rury stalowe w tys. tonn	291,6	104,4
Rudy cynkowo-olowiane w tys. tonn	2.146,0	97,1
Rudy miedzi w tys. tonn	1.281,0	106,0
Aluminium hutnicze w tys. tonn	18,3	83,9
Cynk w tys. tonn	150,5	98,2
Miedź elektrolityczna w tys. tonn	21,1	103,9
Ołów rafinowany w tys. tonn	34,0	96,6
Przemysł budowy maszyn i metalowy		
Kotły wodnorurkowe (poza okrętowymi) t/h	1.360,0	73,7
Turbiny parowe w MW	61,0	152,5
Maszyny wirujące w tys. sztuk	372,0	142,4
Kable silnoprądowe w km	15.500,0	121,0
Obrabiarki do obróbki wiórowej metali (bez branzowych) w sztukach	12.450	102,3
Maszyny i urządzenia górnicze w mil. zł według cen porównywalnych	1.387,5	123,5
Maszyny i urządzenia dla przemysłu mineralnego i ceramicznego w tonnach	12.915,0	146,4
Maszyny i urządzenia dla przemysłu chemicznego i gumowego w tonnach	27.870,0	123,1
Maszyny i urządzenia budowlane i drogowe w tonnach	41.886,4	126,9
Maszyny i narzędzia rolnicze w mil. zł według cen porównywalnych	1.339,5	115,4
Traktory w sztukach	6.600	77,5
Parowozy (bez wąskotorowych) w sztukach	209	75,2
Lokomotywy elektryczne kopalniane w sztukach	260	126,8
Wagony osobowe (bez wąskotorowych) w sztukach	605	117,2
Wagony towarowe (bez wąskotorowych) w sztukach	12.677	102,7
Samochody osobowe i pochodne w sztukach	11.000	180,2
Samochody ciężarowe i pochodne w sztukach	11.000	85,5
Autobusy w sztukach	820	127,5
Statki pełnomorskie (od 100 DWT) w tys. DWT	145,1	121,1
Łożyska toczne w tys. sztuk	6.182,4	133,6
Motocykle i skutery w sztukach	62.000	136,4
Rowery (bez dziecięcych) w tys. sztuk	200,0	108,2
Odbiorniki telewizyjne w sztukach	16.000	717,8
Odbiorniki radiowe lampowe w tys. sztuk	600,0	120,6
Przemysł chemiczny		
Kwas siarkowy w przeliczeniu na 100% w tys. tonn	509,8	105,9

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w po- równaniu z 1956 r.		Plan 1957 r.	W %/0/0 w po- równaniu z 1956 r.
Soda kalcynowana 98% (na zbył)			Tkaniny wełniane (wykończone)		
w tys. tonn	269,0	125,3	w tys. m ²	109.232,0	104,4
Soda kaustyczna 96% (soda żrąca)			w tys. mb.	78.550,0	105,6
w tys. tonn	136,6	111,9	Tkaniny jedwabne (wykończone)		
Nawozy azotowe w przeliczeniu na N ₂			w tys. m ²	75.254,0	104,0
w tys. tonn	202,0	115,3	w tys. mb.	83.580,0	103,5
Nawozy fosforowe w przeliczeniu na P ₂ O ₅			Tkaniny lniano-pakulane (wykończone)		
w tys. tonn	136,2	110,3	w tys. m ²	57.974,0	112,4
Superfosfat granulowany w tys. tonn	190,0	127,4	w tys. mb.	72.880,0	115,6
Chlor gazowy w tys. tonn	29,5	151,3	Wyroby dziewiarskie w mil. zł według		
Środki ochrony roślin na zbył w mil. zł			cen porównywalnych	1.520,7	105,5
według cen porównywalnych	124,2	103,9	Wyroby pończosznice w mil. zł według		
Kwasy tłuszczowe destylowane			cen porównywalnych	848,3	114,2
w tonnach	3.000,0	—	<i>Przemysł skórzaný, obuwniczy i futrzarski</i>		
Przędza sztucznego jedwabiu			Obuwie wszelkiego rodzaju (łącznie		
w tys. tonn	16,5	101,2	z obuwem gumowym) w tys. par	60.416,0	111,4
Włókno cięte ogółem w tys. tonn	40,0	102,6	w tym: obuwie skórzane w tys. par	24.248,0	107,7
Steelon w tonnach	1.372,0	172,6	obuwie gumowe w tys. par	21.416,0	106,6
Polichlorek winylu w tonnach	1.000,0	—	<i>Przemysł tłuszczowy i mydlarsko-</i>		
Wyroby z polichloru winylu w tonnach	9.650,0	169,6	<i>kosmetyczny</i>		
Wyroby farmaceutyczne ogółem w mil. zł			Mydło do prania w kawałkach		
według cen porównywalnych	1.181,4	117,2	w tys. tonn	57,0	105,7
<i>Przemysł gumowy</i>			Proszek do prania w tys. tonn	67,0	105,0
Wyroby gumowe w tys. tonn	98,0	118,2	<i>Przemysł spożywczy</i>		
Ogumienie trakcyjne (opony, dętki)			Mięso z uboju w tys. tonn	782,6	101,8
w tys. tonn	36,8	155,3	Konserwy mięsne w wadze netto		
Opny motocyklowe w tys. sztuk	150,2	155,2	w tys. tonn	32,4	104,5
Opny samochodowe osobowe w tys. sztuk	221,0	165,2	Ryby morskie (połowy) w tys. tonn	118,2	113,9
Opny samochodowe ciężarowe			Masło śmietankowe w tys. tonn	66,7	107,1
w tys. sztuk	565,8	136,1	Tłuszcze i oleje jadalne w tonnach	54.500,0	98,7
<i>Przemysł materiałów budowlanych</i>			Mąka ogółem w tys. tonn	2.154,2	110,4
Cement w tys. tonn	4.403,0	109,1	Pieczywo zwykłe w tys. tonn	2.123,5	104,7
Wapno palone w bryłach w tys. tonn	1.162,5	112,8	Cukier z kampanii buraczanej w prze-		
Wapno nawozowe w tys. tonn	485,0	120,4	liczeniu na cukier biały w tys. tonn	1.000,0	128,9
Cegła łącznie z klinkierową i półklin-			Wyroby czekoladowe w tonnach	12.795,0	114,1
kierową w mil. sztuk	2.765,5	108,5	Piwo w tys. hl	5.164,0	99,6
Cegła wapienno-piaskowa w mil. sztuk	178,9	110,7	Wódki czyste, gatunkowe i spirytus		
Dachówka palona w mil. sztuk	97,5	101,5	butelkowany w przeliczeniu na 100°		
<i>Przemysł szklarski i porcelanowo-fajansowy</i>			w tys. l 100°	62.350,0	97,0
Szko okienne w przeliczeniu na 2 mm			Wina i miody w tys. l	59.300,0	107,8
w mil. m ²	19,7	106,5	Papierosy w mil. sztuk	44.000,0	106,6
Kamionka kanalizacyjna w tonnach	36.100,0	104,7	10. W przemyśle węglowym należy zapewnić wzrost		
Fajans sanitarny w tonnach	5.300,0	125,0	przeciętnego dziennego wydobycia w dni powszednie o 2,9%		
<i>Przemysł drzewny</i>			w porównaniu z 1956 r., zlikwidować obowiązkową pracę		
Tarcica w tys. m ³	6.003,7	101,6	w niedziele i święta, dopuszczając jednocześnie dobrowolną		
Okleiny w tys. m ²	17.100,0	99,6	pracę w ciągu 12 niedziel, oraz zapewnić wzrost wydajności		
w tys. m ³	13,8	103,0	pracy na pracowniko-dniówkę o 1,2% w porównaniu z 1956 r.		
Mebłe ogółem w mil. zł według cen zbytu	1.675,2	107,0	Należy osiągnąć wzrost wskaźnika urabiania wrębem do		
Płyty pilśniowe w tys. m ²	15.800,0	109,7	37,5% ogólnego wydobycia w 1957 r. wobec 36,5% w 1956 r.,		
w tys. tonn	64,1	116,3	a wskaźnik mechanicznego ładowania z 17,5% w 1956 r. do		
Zapałki w tys. skrzyń	335,0	101,5	19% w 1957 r.		
<i>Przemysł celulozowo-papierniczy</i>			W 1957 r. powinno nastąpić przyspieszenie prac w za-		
Celuloza w tys. tonn	229,0	103,0	kresie budownictwa węglowego.		
Papier w tys. tonn	402,2	101,3	Równocześnie w związku z trudną sytuacją węglową na-		
<i>Przemysł włókienniczy (łącznie</i>			ależy maksymalnie zwiększyć udział paliw zastępczych w ogól-		
<i>z dziewiarskim)</i>			nym zużyciu, a zwłaszcza zwiększyć wydatnie produkcję i zu-		
Tkaniny bawełniane wykończone (bez			życie torfu dla celów opałowych.		
tkanin kordowych i transporterowych)			11. W celu złagodzenia dysproporcji polegającej na nie-		
w tys. m ²	494.889,0	101,3	nadążaniu bazy energetycznej w stosunku do potrzeb prze-		
w tys. mb.	562.987,0	101,8	mysłu należy zapewnić szybszy wzrost produkcji energii elek-		
			trycznej w porównaniu ze wzrostem produkcji przemysłowej		
			jako całości.		

Przy przyjętym w planie wzroście produkcji przemysłowej o 4,0% wzrost produkcji energii elektrycznej wyniesie 9,5%.

W 1957 r. powinna nastąpić dalsza poprawa eksploatacji elektrowni, a zwłaszcza zmniejszenie awaryjnych przerw w dostawach energii i zwiększenie współczynnika wykorzystania mocy zainstalowanej. Jednostkowe zużycie węgla kamiennego umownego (1 t = 7000 kcal) na produkcję energii elektrycznej w elektrowniach zawodowych powinno obniżyć się z 554 g/kWh do 538 g/kWh w 1957 r., tj. o 3,0%.

Należy prowadzić dalsze prace nad mechanizacją i automatyzacją elektrowni. Przewiduje się objęcie automatyzacją procesów spalania — 49,4% ogólnej ilości wyprodukowanej pary, mechanicznym rozładunkiem 93,4% ogólnej ilości przetwarzanego węgla, mechanizacją odpowielania kotłów 70% ogólnej ilości popiołu.

12. W hutnictwie żelaza nastąpi w 1957 r. wzrost ilości produkowanej na jednego mieszkańca stali z 181 kg w 1956 r. do 191 kg w 1957 r. Przewiduje się, że wzrost produkcji huty im. Lenina wyniesie około 34%. Należy osiągnąć poprawę asortymentu produkcji wyrobów walcowanych przez szybki wzrost produkcji blach cienkich. Dla uporządkowania pracy wielkich pieców i stalowni należy zwrócić uwagę na zwiększenie zapasów rud żelaza oraz usprawnienie zaopatrzenia hutnictwa w kamień wapienny. W celu osiągnięcia oszczędności w zużyciu stali należy rozszerzyć program walcowania profili w tolerancjach minusowych i profilach oszczędnościowych. Przewiduje się zmniejszenie wskaźników zużycia koksu na tonnę surówki oraz intensyfikację procesów stalowniczych. Należy znacznie rozszerzyć produkcję spieków o większej zasadowości.

13. Należy zapewnić szybszy od średniego tempa wzrostu produkcji przemysłu wzrost produkcji przemysłu maszynowego, zwłaszcza w zakresie produkcji maszyn przeznaczonych na zaopatrzenie rynku i eksportu. Produkcja przemysłu maszynowego wzrośnie ogółem o 6,3% w porównaniu z 1956 r. Produkcja przemysłu maszynowego przeznaczona na zaopatrzenie rynku wzrośnie o 52% w porównaniu z 1956 r. Poważnie wzrośnie zwłaszcza produkcja maszyn rolniczych, samochodów przeznaczonych na rynek, motocykli oraz odbiorników radiowych i telewizyjnych.

Przewidziany w planie znaczny wzrost produkcji przemysłu maszynowego na cele rynkowe opiera się w znacznym stopniu na wykorzystaniu wolnych zdolności produkcyjnych w przedsiębiorstwach przemysłu obronnego.

Przewiduje się opanowanie przez przemysł maszynowy seryjnej produkcji szeregu nowych maszyn, jak np. wielu typów obrabiarek, silników wysokoprężnych, nowych typów lokomotyw elektrycznych i spalinowych, samochodów osobowych małolitrażowych i skuterów.

W produkcji maszyn rolniczych należy zwrócić uwagę na opanowanie produkcji nowoczesnych typów maszyn dla gospodarstw indywidualnych.

14. W 1957 r. zakłada się szczególnie szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłu chemicznego w porównaniu z przeciętnym tempem wzrostu produkcji przemysłowej. Wzrost produkcji przemysłu chemicznego wyniesie 12,3%. Zakłada się znacznie większy wzrost produkcji nawozów azotowych, deficytowego chloru, sody kalcynowanej i kaustycznej, antybiotyków, stali oraz wyrobów z tworzyw sztucznych. Uruchomiona zostanie ponadto produkcja polichloru winylu. W zakresie usprawnienia gospodarki materiałowej przewiduje się w przemyśle chemicznym poważne zmniejszenie jednostkowego zużycia węgla, zwłaszcza na produkcję karbidu, amoniaku i sody kalcynowanej.

15. W 1957 r. powinien być osiągnięty szybszy niż w latach ubiegłych przyrost produkcji głównych materiałów budowlanych. Ze względu na niedostateczny przyrost produkcji tych materiałów w przemyśle kluczowym w stosunku do potrzeb budownictwa zakłada się szeroką aktywizację w tym zakresie rezerw w przemyśle terenowym.

Przewiduje się uruchomienie znacznej liczby nieczynnych cegielni zarówno w przemyśle spółdzielczym, jak i terenowym oraz rozszerzenie ubocznej produkcji materiałów budowlanych w przedsiębiorstwach różnych gałęzi przemysłu. Należy osiągnąć w 1957 r. dostosowanie asortymentu produkowanych w przemyśle kluczowym wyrobów przemysłu materiałów budowlanych do potrzeb rynku. Przewiduje się zmniejszenie jednostkowych wskaźników zużycia węgla i energii elektrycznej w przemyśle materiałów budowlanych, zwłaszcza w przemyśle cementowym.

16. W przemyśle lekkim i spożywczym zakłada się rozszerzenie asortymentu i dostosowanie go do potrzeb rynku.

Rozszerzona zostanie produkcja odzieży dla dzieci, obuwia gumowego oraz tekstylnego.

W przemyśle włókienniczym zakłada się zwiększenie udziału krosien automatycznych do 8,7% ogólnej liczby krosien.

17. W państwowym przemyśle drobnym i spółdzielczości pracy zakłada się zmianę struktury produkcji polegającej w szczególności na zwiększeniu produkcji artykułów rynkowych kosztem ograniczenia produkcji artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych. Zakłada się wzrost towarów pochodzących z terenowego przemysłu państwowego o około 17%, a z przemysłu spółdzielczego o około 8%.

W przemyśle drobnym zakłada się dalszą aktywizację terenów słabiej zagospodarowanych, w szczególności na Ziemiach Zachodnich, oraz małych miast i miasteczek, gdzie występują lokalne nadwyżki siły roboczej.

18. Przewiduje się uruchomienie, w rezultacie realizacji państwowego planu inwestycyjnego, następujących ważniejszych obiektów w przemyśle: dalszych obiektów w hucie im. Lenina, w tym walcowni blach cienkich, w energetyce nowych turbozespołów o łącznej mocy 800 MW i kotłów o łącznej wydajności około 4500 tonn pary na godzinę, w tym w energetyce zawodowej 600 MW i kotłów o łącznej wydajności 3600 tonn pary na godzinę, w przemyśle chemicznym pierwszego ciągu elektrolizy soli kamiennnej w zakładach „Rokita” (chlor i soda kaustyczna), pierwszego ciągu azotu II w Kędzierzyńskich Zakładach Azotowych, pierwszego etapu produkcji sody kalcynowanej w Janikowskich Zakładach Sody oraz wytwórni polichloru winylu w zakładach w Oświęcimiu, w przemyśle materiałów budowlanych kliniarki Wiek II o zdolności produkcyjnej 650 tys. tonn (rocznie) oraz zakładów przemiału cementu na Żeraniu.

19. Zakłada się, że w związku ze stworzeniem warunków do rozwoju rzemiosła, a mianowicie rozszerzeniem akcji kredytowania przez Państwo indywidualnych zakładów rzemieślniczych, zwiększeniem dostaw surowców i materiałów dla rzemiosła, założeniem importu maszyn i urządzeń dostosowanych do potrzeb rzemiosła, jak również w związku ze stworzeniem rzemiosła odpowiednich bodźców ekonomicznych, wzrost produkcji i usług rzemiosła w 1957 r. powinien wynieść minimum 30—40% w porównaniu z 1956 r. Działalność indywidualnych rzemieślników powinna być skierowana na zwiększenie usług dla ludności, zwiększenie produkcji artykułów rynkowych oraz na zwiększenie produkcji wyrobów eksportowych.

Rady narodowe powinny udzielać wszechstronnej pomocy dla nowopowstających zakładów rzemieślniczych i aktywizacji rzemiosła, zwłaszcza obsługującego ludność rolniczą.

20. Zatrudnienie w przemyśle wzrosło ogółem o 94,5 tys. osób, tj. o 3,4%, i osiągnie 2907,8 tys. osób. Z przyrostu zatrudnienia przypada na resort górnictwa 12,4 tys. osób.

Rozdział V.

Rolnictwo i skup.

21. Przewiduje się, że wartość produkcji globalnej w cenach porównywalnych osiągnie 117,6 mld. zł, tj. wzrosło o 3,4% w porównaniu z 1956 r., w tym produkcja roślinna osiągnie poziom wyższy niż w 1956 r. o 3,5%, a produkcja zwierzęca o 3,3%.

22. Przewiduje się, że wartość produkcji towarowej osiągnie 44,3 mld. zł, tj. wzrosło o 6,8% w porównaniu z 1956 r., w tym produkcja roślinna o 12,1%, a zwierzęca o 3,6%.

23. Przewiduje się, że plony podstawowych ziemiopłodów kształtować się będą na następującym poziomie (q/ha):

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
4 zboża	14,0	101,4
buraki cukrowe	199	109,9
oleiste	8,5	130,8
ziemniaki	135	96,4

24. Przewiduje się, że zbiory podstawowych produktów roślinnych kształtować się będą następująco w tys. tonn:

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
uprawy zbożowe	13.050	102,7
buraki cukrowe	7.760	117,6
uprawy oleiste	155	147,6
ziemniaki	36.800	96,5

25. Przewiduje się, że pogłowie zwierząt gospodarskich według stanu na 30 czerwca kształtować się będzie następująco w tys. sztuk:

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
bydło	8.685	104,0
w tym:		
krowy	5.750	102,7
trzoda chlewna	11.960	103,5
owce	4.405	104,5

26. Przewiduje się, że produkcja zwierzęca kształtować się będzie następująco:

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
produkcja żywca tys. tonn	1.895	102,7
w tym:		
żywca wołowego tys. tonn	368	98,1
żywca cielęcego tys. tonn	112	104,7
żywca wieprzowego tys. tonn	1.366	103,7
produkcja mleka mil. l	10.530	105,5
produkcja wełny tonn	10.250	104,4

27. Zaopatrzenie w nawozy sztuczne ogółem pod zbiory 1957 r. powinno wzrosnąć w przeliczeniu na czysty składnik z 38 kg w 1956 r. na 1 hektar zasiewów do 41 kg w 1957 r.

W tym celu dostawy nawozów sztucznych pod zbiory 1957 r. powinny osiągnąć następujący poziom (w tys. tonn czystego składnika):

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
A. Ogółem (N + P ₂ O ₅ + K ₂ O)	632,5	107,6
a) nawozy azotowe (N)	194,8	119,2
b) nawozy fosforowe (P ₂ O ₅)	158,2	105,1
z tego granulowane	30,5	118,7
c) nawozy potasowe (K ₂ O)	279,5	102,1
B. Ogółem wapno nawozowe	342,7	111,6

Dostawy nawozów sztucznych dla państwowych gospodarstw rolnych powinny być utrzymane na poziomie faktycznych dostaw z 1956 r. i kształtować się następująco:

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
a) nawozy azotowe (N)	31,5	100,6
b) nawozy fosforowe (P ₂ O ₅)	29,0	100,3
c) nawozy potasowe (K ₂ O)	62,0	100,0
d) wapno nawozowe	141,1	110,2

Przy utrzymaniu dostaw nawozów sztucznych dla państwowych gospodarstw rolnych na poziomie dostaw z 1956 r. dostawy nawozów sztucznych dla gospodarstw chłopskich wzrosną ogółem o 10% i osiągną 491,4 tys. tonn czystego składnika.

28. Zaopatrzenie rolnictwa w traktory i maszyny rolnicze powinno kształtować się następująco w sztukach:

	W %/0/0 w po- Plan 1957 r. równaniu z 1956 r.	
A. Zaopatrzenie w traktory i pozostałą mechaniczną siłę pociągową		
1. Traktory		
a) różnych typów	4.448	65,8
b) przeliczeniowe (15 KM)	5.800	63,4
2. Przyczepy 4-kołowe	10.400	285,7
3. Silniki spalinowe	6.446	204,6
4. Silniki elektryczne	13.170	240,7
B. Zaopatrzenie w maszyny rolnicze		
1. Siewniki zbożowe traktorowe	300	30,0
2. Siewniki zbożowe konne w przeliczeniu na 1,5-metrowe	24.800	112,7
3. Sadzarki do ziemniaków w przeliczeniu na 2-rzędowe	700	22,6
4. Kosiarki traktorowe	2.200	88,0
5. Kosiarki konne	18.000	268,7
6. Żniwiarki	12.000	200,0
7. Snopowiązałki traktorowe	9.000	138,5
8. Kombajny zbożowe	400	35,2
9. Młocarnie silnikowe czyszczące w tym: o wydajności powyżej 15 q/godz.	2.000	196,1
750	340,9	
1.200	126,3	
10. Czyszczalnie	1.200	126,3
11. Kopaczki do ziemniaków traktorowe	1.500	50,0

	Plan 1957 r.	W %/0 w po- równaniu z 1956 r.
12. Sieczkarnie silnikowe	2.200	115,8
13. Opryskiwacze ciężkie	1.800	90,0
14. Opylacze ciężkie	1.800	85,7
15. Młocarnie kieratowe	28.000	549,0
16. Wialnie	28.000	140,0
17. Kopaczki do ziemniaków konne	29.000	131,8
18. Parniki	59.000	150,6
19. Sieczkarnie kieratowe	47.500	168,4
20. Kieraty	39.200	194,1
21. Opryskiwacze taczkowe (sa- downicze)	4.400	110,0

W 1957 r. wprowadzi się do sprzedaży rynkowej około 3 tys. sztuk traktorów i maszyn towarzyszących dla spółdzielni produkcyjnych, spółek maszynowych, kółek rolniczych oraz indywidualnych gospodarstw chłopskich. Ogólna wartość maszyn przeznaczonych do sprzedaży rynkowej (w cenach 1956 r.) wzrośnie około 3-krotnie w porównaniu z 1956 r.

29. Dla przyspieszenia procesów inwestycyjnych w gospodarce chłopskiej przewiduje się następujące dostawy materiałów budowlanych dla wsi:

Cement	910 tys. tonn
Tarcica iglasta	1.670 tys. m ³ *)
Wapno budowlane	390 tys. tonn
Materiały ściennie	500 mil. jedn. ceramicznych
Papa ogółem	24 mil. m ²
Szkło okienne	3.950 tys. m ²

30. Z ogólnej ilości przyznanych dla gospodarki chłopskiej nawozów sztucznych, materiałów budowlanych, maszyn rolniczych i kredytów zaspokojone powinny być uzasadnione potrzeby spółdzielni produkcyjnych i zrzeszeń chłopskich.

31. Przewiduje się osiągnięcie następującej wartości skupu według cen bieżących w mil. zł:

	Plan 1957 r.	W %/0 w po- równaniu z 1956 r.
Wartość skupu — ogółem	39.877 **)	113,0
w tym:		
A. Skup scentralizowany produktów rolnych	37.536	114,2
a) dostawy państwowych gospodarstw rolnych	4.356	121,3
b) dostawy innych uspołecznionych gospodarstw	1.230	113,9
c) zakup z gospodarki chłopskiej	31.950	111,7
B. Skup zdecentralizowany produktów rolnych	1.111	131,9

32. Przewiduje się, że dostawy artykułów roślinnych (łącznie z materiałem siewnym kwalifikowanym) z państwowych gospodarstw rolnych ze zbiorów 1957 r. (rok gospodarczy) osiągną następujące rozmiary w tys. tonn:

*) Liczba ta obejmuje 985 tys. m³ tarcicy (nie licząc zaopatrzenia punktów usługowych) oraz surowiec tartaczny w przeliczeniu na tarcicę, pochodzący zarówno z lasów państwowych, jak i z lasów chłopskich.

**) Nie uwzględnia przewidywanych w 1957 r. podwyżek cen na zboże, buraki cukrowe, wełnę i skóry.

	Plan 1957 r.	W %/0 w po- równaniu z 1956 r.
a) 4 zboża ogółem	473	115,4
b) buraki cukrowe	1.092	124,1
c) oleiste	55	183,3

33. Przewiduje się, że dostawy (skup) artykułów zwierzęcych osiągną następujące rozmiary:

	Jednostka miary	Plan 1957 r.	W %/0 w po- równaniu z 1956 r.
a) żywiec ogółem	tys. tonn	1.146	101,1
w tym: wieprzowy	tys. tonn	803	104,6
b) mleko	mil. l	2.700	107,8
c) wełna	tonn	8.700	105,5

34. Udział obowiązkowych dostaw w ogólnej ilości skupu 4 zbóż powinien ulec zmniejszeniu z 75% osiągniętych w 1956 r. do 45,5% w 1957 r. Udział obowiązkowych dostaw w ogólnym skupie żywca uwzględniając konieczność zwiększenia dyscypliny dostaw w 1957 r. powinien wynieść 37% wobec 34% osiągniętych w 1956 r. przy zrealizowanych dostawach obowiązkowych w 73,2%.

Zmniejszenie się udziału obowiązkowych dostaw w skupie podstawowych artykułów rolnych, podniesienie ceny na zboże z dostaw obowiązkowych, wzrost udziału kontraktacji i skupu przy równoczesnym zwiększeniu nadwyżek towarowych, powinno zagwarantować poprawę opłacalności produkcji rolnej.

Rozdział VI.

Leśnictwo.

35. Dla zabezpieczenia potrzeb gospodarki narodowej należy osiągnąć wyrąb drewna (grubizny) w całym leśnictwie w wysokości 17.871 tys. m³, z czego w lasach nadzorowanych innych resortów i w lasach chłopskich 917.000 m³.

W 1957 r. powinno nastąpić bardzo poważne zwiększenie zaopatrzenia wsi w drewno i w związku z tym zobowiązuje się Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego do:

- przekroczenia planu pozyskania i wywozu drewna z lasów państwowego gospodarstwa leśnego w granicach do 300 tys. m³ surowca tartaczno-iglastego,
- zmniejszenia o 400 tys. m³ rewanżu końcowego tegoż asortymentu w państwowym gospodarstwie leśnym na dzień 31 grudnia 1957 r.

36. Pozyskanie drewna według ważniejszych asortymentów w całym leśnictwie kształtować się będzie następująco w tys. m³:

	Plan 1957 r.	W %/0 w po- równaniu z 1956 r.
Drewno iglaste (grubizna)	15.878,0	96,2
w tym:		
drewno tartaczne	9.304,0	94,4
drewno kopalniakowe	2.586,0	96,7
papierówka biała	1.017,6	106,2
papierówka czerwona	900,0	114,7
Drewno liściaste (grubizna)	1.993,0	96,5
w tym:		
drewno tartaczne	930,3	100,1
papierówka	174,0	128,9

37. Wywóz drewna z lasu osiągnie rozmiary 15.810 tys. m³, tj. osiągnie poziom 103,8% w porównaniu z 1956 r.

38. Zalesienia i odnowienia sztuczne osiągną poziom 152,1 tys. ha, tj. wzrosną o 8,9% w porównaniu z 1956 r.

Rozdział VII.

Transport i łączność.

39. Przewozy ładunków ogółem w transporcie wewnętrznokrajowym osiągną 310 mil. tonn, co oznacza wzrost o 5,4% w porównaniu z 1956 r., w tym przewozy ładunków poszczególnymi środkami transportu kształtować się będą następująco:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
Koleje normalnotorowe w mil. tonn	236,0	104,2
Transport samochodowy (PKS) w mil. tonn	58,0	110,7
Ponadto przewozy żeglugą morską osiągną w tys. tonn	3.143,0	112,6

40. W zakresie remontów taboru kolejowego liczba wyremontowanych wagonów towarowych w przeliczeniu na naprawy kapitalne wzrosnie o 4.461 sztuk, tj. o 10,7% w porównaniu z 1956 r.

41. Ogólna długość zelektryfikowanych linii kolejowych na koniec roku wyniesie 655,6 km, tj. wzrosnie o 25,0% w porównaniu z 1956 r.

Zelektryfikowane zostaną odcinki: Łazy — Katowice — Gliwice, Otwock — Pilawa, Chylonia — Wejherowo, Łódź Kaliska — Chojny — Widzew i Chojny — Olechów — Bedoń.

42. Podstawowe wskaźniki techniczno-ekonomiczne na kolejach kształtować się będą następująco:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
Obrót wagonu towarowego w dobach	4,9	95,0
Zużycie węgla obliczeniowego na 1000 brutto tonno—km — ogółem w kg	45,47	100,5
a) w ruchu towarowym w kg	31,55	99,1
b) w ruchu pasażerskim w kg	70,00	100,9

43. Przewiduje się, że wydatki finansowe z budżetu na utrzymanie dróg publicznych osiągną poziom 1050 mil. zł, tj. wzrosną o 112,8% w porównaniu z 1956 r., a na utrzymanie dróg lokalnych 163 mil. zł, tj. wzrosną o 112,9%. W 1957 r. zostanie zbudowanych z planu inwestycji centralnych 129 km dróg, w tym o nawierzchni ciężkiej 57 km, oraz przebudowanych 88 km dróg, w tym o nawierzchni ciężkiej 63 km. Zakłada się ponadto wyremontowanie ze środków państwowych 4.717 km dróg oraz 23.470 mb mostów, co oznacza wzrost w zakresie remontów dróg o 13,5%, a w zakresie remontów mostów o 38,1% w porównaniu z 1956 r.

44. Przewiduje się zwiększenie stanu floty morskiej z 334 tys. DWT w 1956 r. do 369 tys. DWT w 1957 r. oraz zwiększenie zdolności przeladunkowych urządzeń portowych i uporządkowanie spraw rybołówstwa morskiego.

45. Wartość usług łączności wzrosnie ogółem w mil. zł według cen bieżących o 6,9% w porównaniu z 1956 r.

Rozdział VIII.

Inwestycje, budownictwo i kapitalne remonty.

46. Nakłady inwestycyjne w gospodarce uspołecznionej nie powinny przekroczyć 47.214 mil. zł, co oznacza utrzymanie się w zasadzie na poziomie wykonania planu w 1956 r.

47. Przewiduje się, że w związku ze znacznym wzrostem inwestycji w gospodarce nie uspołecznionej, dokonywanych ze środków własnych oraz ze środków pomocy Państwa, inwestycje ogółem w kraju wyniosą 53,8 mld. zł, co oznacza wzrost o 6,7% w porównaniu z 1956 r.

48. W strukturze nakładów na inwestycje limitowe powinny być dokonane istotne zmiany w porównaniu z 1956 r. Przy zmniejszeniu nakładów na inwestycje w przemyśle ogółem o 3,2% w porównaniu z wykonaniem planu 1956 r. zakłada się wzrost nakładów w resortach produkujących przedmioty spożycia o 7,6%.

Ograniczenie w porównaniu z 1956 r. nakładów na przemysł środków wytwarzania powinno być dokonane przy wzroście nakładów w przemyśle węglowym, energetyce oraz przemyśle materiałów budowlanych.

Przy ograniczeniu udziału rolnictwa w nakładach inwestycyjnych ze środków państwowych, inwestycje ogółem w rolnictwie osiągną około 10,7 mld. zł, co stanowi wzrost o ponad 20% w porównaniu z 1956 r. Nastąpi to dzięki znacznemu zwiększeniu inwestycji ze środków własnych ludności wiejskiej oraz dzięki zwiększeniu kredytowej pomocy Państwa.

49. Rozmiary robót budowlano-montażowych w gospodarce uspołecznionej osiągną w 1957 r. 36,7 mld. zł, tj. wzrastają o około 1% w porównaniu z wykonaniem planu w 1956 r., w tym roboty budowlano-montażowe z planu inwestycyjnego (inwestycje limitowe) wyniosą 26,8 mld. zł.

50. Zaopatrzenie budownictwa uspołecznionego w podstawowe materiały budowlane wzrosnie następująco: w materiały ścienne o 10,0%, a w cement o 7,1% w porównaniu z 1956 r. Zaopatrzenie budownictwa uspołecznionego w tarcicę będzie mniejsze o 5,7% w porównaniu z 1956 r.

Przewiduje się szersze rozwinięcie produkcji materiałów zastępujących drewno i rozszerzenie ich stosowania na budowach w celu zaoszczędzenia drewna, a zwłaszcza likwidacji jego marnotrawstwa.

51. Przewiduje się zwiększenie kredytów państwowych na indywidualne budownictwo mieszkaniowe o 337% w porównaniu z 1956 r.

52. Łącznie ze środków planu inwestycyjnego, środków własnych ludności i kredytów państwowych zostanie oddanych do użytku w miastach ogółem 197,4 tys. izb mieszkalnych, tj. 127,0% w porównaniu z 1956 r., w tym z budownictwa ZOR — 110,2 tys., z budownictwa rozproszonego rad narodowych 10,2 tys., z budownictwa rozproszonego resortów 42,0 tys. oraz z budownictwa spółdzielczego i indywidualnego ludności około 35 tys. izb.

Ponadto w państwowych gospodarstwach rolnych zostanie oddanych do użytku około 20 tys. izb mieszkalnych. Przewiduje się również, że zwiększenie dostaw materiałów budowlanych dla wsi spowoduje znaczne zwiększenie budownictwa mieszkaniowego w indywidualnych gospodarstwach chłopskich.

53. Nakłady na kapitalne remonty w 1957 r. wyniosą w przybliżeniu 10.621 mil. zł, co stanowi 111,5% poziomu nakładów w 1956 r. Z kwoty tej na remonty kapitalne budynków mieszkalnych przeznaczają się 1.577 mil. zł, w tym 17 mil. zł na dokończenie odbudowy rozpoczętej w 1956 r. oraz 67 mil. zł na noworozpoczętą odbudowę budynków

mieszkalnych dla repatriantów. Nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych łącznie z kosztami odbudowy budynków dla repatriantów wzrosną o 14,0% w porównaniu z wykonaniem planu 1956 r.

54. Zatrudnienie ogółem w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych kształtować się będzie na poziomie nieco niższym niż w 1956 r.

Rozdział IX.

Szkolnictwo, kultura, służba zdrowia i pomoc społeczna.

55. Liczba uczniów kształtować się będzie następująco:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
a) liczba uczniów w szkołach podstawowych (w tys.)	3.921	107,3
b) liczba uczniów w I klasie szkół zawodowych (w tys.)	175,4	99,9

56. Liczba studentów na I roku studiów *) wyniesie 32,2 tys. osób, co stanowi 85,6% w porównaniu z 1956 r.

57. Produkcja i zakres rozpowszechniania filmów kształtować się będzie następująco:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
a) liczba filmów długometrażowych	13	144,4
b) liczba nowowprowadzonych filmów długometrażowych (35 mm) — ogółem	167	121,9

58. Liczba łóżek na koniec roku w szpitalach kształtować się będzie następująco:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
a) w szpitalach (bez szpitali psychiatrycznych) w tys.	125,1	106,6
b) w szpitalach psychiatrycznych w tys.	28,3	117,4

59. Liczba godzin pracy lekarzy medycyny i dentystów w lecznictwie otwartym ogółem wyniesie 41.819,2 tys., co stanowi wzrost o 18,6% w porównaniu z 1956 r.

60. Liczba miejsc na koniec roku w instytucjach pomocy społecznej kształtować się będzie następująco w tys. miejsc:

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
a) państwowe domy rencistów	3,5	152,2
b) domy opieki	12,2	96,8
c) zakłady specjalne dla nieuleczalnie chorych	10,3	110,8

Rozdział X.

Handel wewnętrzny.

61. Obroty detaliczne ogółem w cenach z 1 stycznia 1957 r. wyniosą 175,5 mld. zł, co oznacza wzrost o 16,5% w porównaniu z 1956 r. Wzrost ten w cenach bieżących wyniesie około 19,4%.

*) Łącznie na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych.

Z ogólnej kwoty obrotów detalicznych na obroty detalu organizacji handlowych łącznie z oddziałami zaopatrzenia robotniczego przypada 158 mld. zł, co oznacza wzrost o 21,3% w porównaniu z 1956 r. (w cenach bieżących).

Na obroty zakładów gastronomicznych (prowadzonych przez organizacje handlowe, oddziały zaopatrzenia robotniczego i zakłady pracy) przypada 11,1 mld. zł, co stanowi wzrost w cenach bieżących o 4,5%.

Obroty handlu spółdzielczego osiągną ogółem około 80 mld. zł, z tego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” około 45,8 mld. zł. Oznacza to wzrost obrotów detalicznych handlu spółdzielczego w cenach bieżących w porównaniu z 1956 r. o około 17,4%, z tego obrotów Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” o około 21,5%.

Wartość masy towarowej ogółem przeznaczonej na pokrycie obrotów detalicznych, przyrostu remanentów w detalu oraz ubytków naturalnych wyniesie 179,9 mld. zł, co oznacza wzrost o 18,1% w porównaniu z 1956 r.

Wartość masy towarowej w artykułach żywnościowych wzrosła o 8,4% w porównaniu z 1956 r., a w artykułach przemysłowych o 26,8%.

62. Zaopatrzenie rynku w podstawowe artykuły kształtować się będzie następująco:

	Jednostka miary	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z 1956 r.
Mąka pszenna	tys. tonn	316,0	108,6
Kasze	"	120,1	113,6
Masło	"	61,5	105,1
Tłuszcze roślinne	"	40,6	93,4
Masa mięsno-tłuszczowa (bez koniny)	"	590,0	110,5
w tym:			
tłuszcze wieprzowe	"	75,1	102,2
Ryby i przetwory rybne	"	92,9	121,9
Jaja	mil. szt.	1.095,0	108,7
Mleko spożywcze	mil. l	589,0	104,1
Cukier	tys. tonn	556,0	106,4
Tkaniny wełniane *)	mil. m b.	68,8	103,5
Tkaniny bawełniane *)	"	377,5	111,2
Tkaniny jedwabne *)	"	82,2	104,1
Tkaniny lniano-pakulane *)	"	35,3	127,9
Obuwie skórzane	mil. par	24,9	109,9
Obuwie gumowe	"	18,8	111,9
Motocykle	tys. szt.	58,2	136,1
Rowery	"	389,0	196,5
(bez dziecięcych)	"		
Tarcica iglasta **) ***)	tys. m ³	1.131	163,9
Cement **)	tys. tonn	1.000	179,2
Materiały ścienne ceramicznych	tys. jednostek	627.000	130,6
Wapno budowlane	tys. tonn	425	114,8
Węgiel kamienny	"	13.900	108,1

Rozdział XI.

Handel zagraniczny.

63 Wartość eksportu ogółem wyniesie 3.725,8 mil. zł dewizowych, co stanowi spadek w porównaniu z 1956 r. o 3,4%.

*) Obejmuje łącznie sprzedaż tkanin w metrażu, jak i tkaniny przeznaczone do przerobu na konfekcję dla ludności.

**) Bez zaopatrzenia punktów usługowych.

***) Bez uwzględnienia tarcicy, która zostanie uzyskana dodatkowo z surowca tartaczno z lasów państwowych i wyrębu drewna z lasów chłopskich.

64. Wartość importu ogółem wyniesie 4.563,5 mil. zł dewizowych, co stanowi wzrost w porównaniu z 1956 r. o 25,1%.

65. Orientacyjne saldo usług w obrotach płatniczych w handlu zagranicznym wyniesie około + 133 mil. zł dewizowych.

Rozdział XII.

Place i zatrudnienie.

66. Fundusz płac w gospodarce socjalistycznej (bez spółdzielni produkcyjnych) obejmujący skutki podwyżek płac dokonanych w 1956 r. oraz skutki podwyżki płac dla górników dokonanej od 1 stycznia 1957 r. wyniesie 117,4 mld. zł, co stanowi wzrost o 9,5% w porównaniu z 1956 r. przy założeniu wykonania planów produkcyjnych w 100%,

W %/0/0 w po-
Plan 1957 r. równaniu
z 1956 r.

w tym:			
	w mld. zł	52,7	115,5
w przemyśle			
w państwowych gospodarstwach rolnych	"	5,0	102,7
w budownictwie	"	13,1	100,8
w transporcie i łączności	"	9,7	115,0
w obrocie towarowym	"	10,0	114,3

67. Przewiduje się, że liczba zatrudnionych w gospodarce socjalistycznej (bez spółdzielni produkcyjnych) wyniesie średnio rocznie 7.028,4 tys. osób, co stanowi wzrost o 3,5% w porównaniu z 1956 r.

W %/0/0 w po-
Plan 1957 r. równaniu
z 1956 r.

w tym:			
	tys. osób	2.907,8	103,4
w przemyśle			
w rolnictwie (bez spółdzielni produkcyjnych)	"	561,3	100,8
w leśnictwie	"	103,9	100,7
w transporcie i łączności	"	636,1	107,7
w budownictwie	"	746,4	99,4
w obrocie towarowym	"	714,6	107,2
w urządzeniach socjalnych i kulturalnych	"	696,0	106,3
w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej	"	175,7	115,9

Rozdział XIII.

Przekroje wojewódzkie.

Zadania dla województw kształtować się będą następująco:

68. Nakłady inwestycyjne w mil. zł:

	Limit ogółem	w tym:	
		roboty budowlano-montażowe	
Plan terenowy ogółem	9.374,2	8.137,7	
w tym:			
m. st. Warszawa	1.363,7	1.227,2	
m. Łódź	452,2	411,4	
woj. białostockie	334,9	265,0	

w tym:
Limit roboty budowlano-
ogółem no-montażowe

woj. bydgoskie	345,8	287,3
" gdańskie	398,8	334,1
" katowickie	1.584,7	1.431,7
" kieleckie	428,2	371,7
" koszalińskie	172,1	147,7
" krakowskie *)	840,7	762,6
" lubelskie	422,5	363,5
" łódzkie	297,9	250,1
" olsztyńskie	234,8	189,0
" opolskie	215,8	182,4
" poznańskie *)	491,6	415,2
" rzeszowskie	340,4	304,4
" szczecińskie	271,3	228,1
" warszawskie	547,3	429,0
" wrocławskie *)	409,9	353,7
" zielonogórskie	221,6	183,6

69. Budownictwo mieszkaniowe ZOR i rad narodowych (izby) **).

	Plan 1957 r. ogółem	w tym: ZOR
Polska — ogółem	120.379	110.156
m. st. Warszawa	20.622	20.152
m. Łódź	7.291	7.291
woj. białostockie	2.590	1.755
" bydgoskie	3.549	2.843
" gdańskie	5.236	4.850
" kieleckie	4.532	4.224
" koszalińskie	2.248	1.401
" krakowskie *)	11.381	10.830
" lubelskie	4.074	3.245
" łódzkie	2.650	2.100
" olsztyńskie	1.720	1.592
" opolskie	3.033	2.638
" poznańskie *)	4.660	4.062
" rzeszowskie	3.394	2.809
" katowickie	27.367	27.090
" szczecińskie	3.105	3.105
" warszawskie	4.681	3.212
" wrocławskie *)	5.944	4.655
" zielonogórskie	2.302	2.302

70. Nakłady na kapitalne remonty budynków mieszkalnych w mil. zł (bez środków własnych rad narodowych):

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z prze-widywanym wykonaniem 1956 r.
Polska — ogółem	1.577,0	114,0
m. st. Warszawa	121,5	100,4
m. Łódź	140,0	109,4
woj. białostockie	38,0	105,0
" bydgoskie	67,0	103,2
" gdańskie	92,0	101,8
" kieleckie	40,0	122,7
" koszalińskie	38,5	121,8

*) Obejmuje zadanie dla województwa i miasta wyłączonego z województwa.

**) Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych w pionie Ministerstwa Gospodarki Komunalnej.

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z prze-widywanym wy-konaniem 1956 r.
woj. krakowskie *)	57,6	106,7
„ lubelskie	42,0	105,8
„ łódzkie	48,8	110,9
„ olsztyńskie	35,7	107,9
„ opolskie	62,6	109,6
„ poznańskie *)	75,0	100,7
„ rzeszowskie	36,0	110,1
„ katowickie	210,0	113,2
„ szczecińskie	65,5	107,4
„ warszawskie	51,8	126,3
„ wrocławskie *)	214,0	130,9
„ zielonogórskie	47,0	124,2
Rezerwa Ministerstwa Gospodarki Komunalnej	10,0	—
Rezerwa „R”	84,0	143,0

71. Produkcja cegły (łącznie z klinkierową i półklinkierową) w mil. sztuk.

	1 9 5 7 plan ogółem	plan terenowy
Polska — ogółem	2.765,5	1.800,0
m. st. Warszawa	—	—
m. Łódź	33,0	33,0
woj. białostockie	53,0	53,0
„ bydgoskie	134,3	73,0
„ gdańskie	123,0	91,5
„ kieleckie	93,2	82,0
„ koszalińskie	52,1	32,5
„ krakowskie *)	184,3	110,0
„ lubelskie	99,0	86,5
„ łódzkie	172,8	168,0
„ olsztyńskie	47,0	47,0
„ opolskie	212,8	146,0
„ poznańskie *)	329,6	199,0
„ rzeszowskie	144,5	110,0
„ katowickie	503,8	235,0
„ szczecińskie	38,9	27,5
„ warszawskie	226,8	114,0
„ wrocławskie *)	183,8	132,0
„ zielonogórskie	133,6	60,0

72. Obroty detalu organizacji handlowych i oddziałów zaopatrzenia robotniczego w mil. zł.

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z prze-widywanym wy-konaniem 1956 r.
I. Ogółem (detal organizacji handlowych i oddziałów zaopatrzenia robotniczego) w tym:	157.967	121,3
detal wydzielony **)	3.721	96,5
II. Obroty do podziału	154.246	122,0
m. st. Warszawa	12.589	122,1
m. Łódź	6.278	120,5
woj. białostockie	3.702	119,1
„ bydgoskie	8.854	121,6
„ gdańskie	7.790	121,3
„ kieleckie	6.401	121,1
„ koszalińskie	3.347	120,9
„ krakowskie *)	11.970	122,0
„ lubelskie	6.293	122,3

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z prze-widywanym wy-konaniem 1956 r.
woj. łódzkie	6.324	120,8
„ olsztyńskie	4.010	121,1
„ opolskie	4.859	120,5
„ poznańskie *)	12.848	122,2
„ rzeszowskie	5.488	121,6
„ katowickie	24.463	124,2
„ szczecińskie	4.242	122,0
„ warszawskie	8.129	120,9
„ wrocławskie *)	13.111	123,2
„ zielonogórskie	3.548	121,5

73. Obroty zakładów gastronomicznych (organizacje handlowe, oddziały zaopatrzenia robotniczego i stołówki przyzakładowe) w tys. zł.

	Plan 1957 r.	W %/0/0 w porównaniu z prze-widywanym wy-konaniem 1956 r.
Polska — ogółem	11 125.881	104,5
m. st. Warszawa	993.864	107,3
m. Łódź	279.745	101,1
woj. białostockie	243.850	104,1
„ bydgoskie	531.633	104,0
„ gdańskie	531.681	108,6
„ kieleckie	459.428	105,3
„ koszalińskie	283.444	106,5
„ krakowskie *)	1.050.008	106,0
„ lubelskie	462.821	106,0
„ łódzkie	282.622	106,2
„ olsztyńskie	334.661	101,4
„ opolskie	403.095	102,4
„ poznańskie *)	793.897	105,0
„ rzeszowskie	417.172	103,1
„ katowickie	1.579.724	104,3
„ szczecińskie	417.674	106,0
„ warszawskie	407.722	103,6
„ wrocławskie *)	1.059.367	103,7
„ zielonogórskie	295.273	106,8
nie zlokalizowane **)	298.200	90,9

74. Liczba łóżek szpitalnych (bez szpitali psychiatrycznych).

	1 9 5 7 plan ogółem	plan terenowy
Polska — ogółem	125.148	106.879
m. st. Warszawa	8.378	4.848
m. Łódź	4.667	3.252
woj. białostockie	2.965	2.965
„ bydgoskie	6.331	6.331
„ gdańskie	6.598	4.668
„ kieleckie	3.714	3.714
„ koszalińskie	3.618	3.618
„ krakowskie *)	9.814	7.345
„ lubelskie	5.681	3.808
„ łódzkie	3.902	3.902
„ olsztyńskie	3.832	3.672
„ opolskie	5.060	5.060
„ poznańskie *)	9.700	7.983
„ rzeszowskie	4.329	4.329

*) Obejmuje zadanie dla województwa i miasta wyłączonego z województwa.

***) WCH, konsumy b. MBP, CPN i MON

****) WCH, konsumy b. MBP i wagony restauracyjne „Orbis”.

	1 9 5 7	
	plan ogółem	plan terenowy
woj. katowickie	18.012	16.598
„ szczecińskie	4.450	2.839
„ warszawskie	5.542	5.467
„ wrocławskie *)	14.850	12.775
„ zielonogórskie	3.705	3.705

Rozdział XIV.

Postanowienia końcowe.

75. Wskaźniki procentowe dla 1957 r. w stosunku do 1956 r. obliczone zostały na podstawie nieostatecznych da-

*) Obejmuje zadanie dla województwa i miasta wyłączonego z województwa.

nych statystycznych dotyczących wykonania planu 1956 r. Wskaźniki te mogą ulec w niektórych przypadkach pewnym odchyleniom po opublikowaniu przez Główny Urząd Statystyczny ostatecznych danych z wykonania planu 1956 r.

76. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do zaakceptowania zmian w planie budownictwa wynikających z dostosowania tego planu do zawartych w niniejszej uchwale ustaleń w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów.

77. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Marszałek Sejmu: Cz. Wycech

232

ZARZĄDZENIE Nr 104 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 30 kwietnia 1957 r.

w sprawie określenia budynków nie wykazywanych w operacie ewidencyjnym.

Na podstawie art. 7 ust. 3 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie podlegają wykazaniu w operacie ewidencyjnym:

- 1) budynki będące we władaniu jednostek wchodzących w skład lub podległych Ministerstwu Obrony Narodowej i Ministerstwu Spraw Wewnętrznych;
- 2) budynki będące we władaniu jednostek wchodzących w skład lub podległych Ministerstwu Komunikacji — leżące w pasie wyłączenia kolejowego lub w obrębie lotnisk;
- 3) budynki będące we władaniu jednostek wchodzących w skład lub podległych Ministerstwu Żeglugi — leżące w obrębie portów oraz przy służach;
- 4) budynki przemysłowe przedsiębiorstw podległych Ministerstwu Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Chemicznego,

Przemysłu Ciężkiego, Żeglugi, Finansów oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego;

- 5) budynki będące we władaniu Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. 1. Rejestrację budynków wyłączonych z operatu ewidencyjnego w myśl § 1 prowadzą właściwe resorty we własnym zakresie na zasadach przewidzianych w dekreście z dnia 2 lutego 1955 r. o ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 6, poz. 32).

2. Odstępstwo od ogólnych zasad rejestracji wymaga zgody Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w. z. P. Jaroszewicz

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 25 kwietnia 1957 r.

w sprawie uchylenia wykazów średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegali przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. Nr 10, poz. 106) w związku z § 9 uchwały nr 112 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie zasad zatrudniania absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się:

- 1) zarządzenie Ministra Górnictwa Węglowego z dnia 12 kwietnia 1956 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych podległych Ministrowi Górnictwa Węglowego, których absolwenci podlegają przepisom ustawy

o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr 32, poz. 406),

- 2) zarządzenie Ministra Energetyki z dnia 7 kwietnia 1956 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych II stopnia, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Monitor Polski Nr 32, poz. 405).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: Fr. Waniołka

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3